

infacto

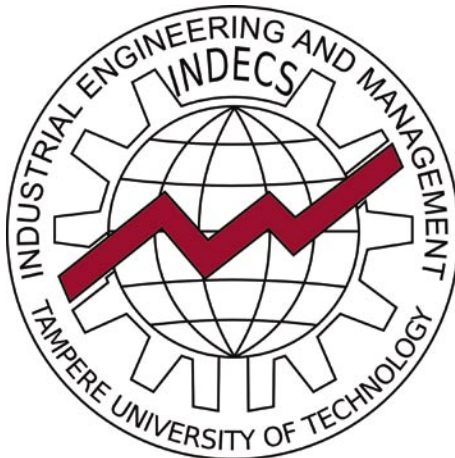
Indecseille kolmas jäynäkisojen voitto. *sivu 14*

Ajankohtaista: Kasvata lapsesi oikein *sivu 21*
Loistavia vinkkejä lapsien kasvatukseen.

Uusi hallitus valittu
sivu 9

Tutalainen vaihdossa
sivu 22

Päätoimittajan mölinää

Mitenkäs tässä nyt näin kävi. Vuosi päätoimittajana takana ja uusi nassu valtaa seuraavasta Infactosta eteenpäin tämän etukannen. Pikkujoulu on takana ja iso joulukuukuu on edessä. Siltä se jo tuntuukin. Wappukin tuntuu olleen rauhallisempi kuin joulukuun aika. Kerrankin lehden värimaailma täsmää hienosti ajankohtaan. Paperiversionahan lehti on sisuksiltaan synkkä ja tumma, kuten Suomen talvi. Kannot kuitenkin johdattavat joulukuuseen tunnelmaan, jos oikein tarkasti jaksaa tuijottaa.

Infacto on mennyt mielestäni paljon eteenpäin vuoden aikana. Six sigmaa ei kuitenkaan saavutettu tässä lehdessä, ei edes päästy kovin lähelle, mutta näyttää siltä, että seuraava päätoimittaja Harri Pakkala varmasti täyttää sivut entistäkin mallikkaammin. Syyslukukauden asteen ongelmallisesta jaksotuksesta johtuen tämä lehti on hieman lyhyempi kuin aikaisemmat tapahtumasivujen jäädessä vähemmälle. Jatkossa toivonkin, että kaikki aktivoituvat kirjoittamaan vapaavalintaisista aiheista, kursseista yms., jotta Harrin työ Infacton kehittämisessä on helpompaa.

Lupasin vaihtaa kansikuvan, mutta johtuen tämän hetkisestä nassukastani joudun kuvan vaihtamisesta ikävä kyllä luopumaan. Onneksi kuitenkin kuva vaihtuu Harrin pistäessä lehden, toivottavasti ei kuitenkaan kokonaan, uusiksi. Hauskaa joulukuuta ja railakasta uutta vuotta! Ehkä en ole paras henkilö tätä sanomaan, mutta ottakaa rauhallisesti. Aina on niin hauskaa kunnes jotain sattuu. Ikävä kyllä liian usein nämä tapahtumat kumuloituvat tiettyjen henkilöiden erikoisosaamiseksi.

Vesa-Matti Marjamäki

Julkaisija ja kustantaja:
TTY:n tuotantotalouden kiltä Indecs
indecs-hallitus@indecs.info
Päätoimittaja ja taittaja: vesa-matti.
marjamaki@tut.fi
Painopaikka: Juvenes Print, Tampere
Painomäärä 130 kpl
www.indecs.info

9. joulukuuta 2008
Tampere, TTY

Indeksit (sisällysluettelo)

Vakioindeksi	Sivu
Puheenjohtajan palsta	4
Elämän aakkoset	6
Alumnin terveiset	7

Tapahtumaindeksi	Sivu
Once again	12
Yrityspäivät	13
Jäynäkiset	14
Jättisitsit	20

KV-indeksi	Sivu
Matkaa Estiemin kanssa	10
Ulkkarin tarina	18
Tutalainen vaihdossa	22

Yleisindeksi	Sivu
TEK	8
Uusi hallitus	9
Kasvata lapsesi oikein!	21
My Crib	28

Teksti: Johanna Ketoja
Kuvat: Johanna Ketoja

Puheenjohtajan palsta

Veni, vidi, vici

"Saa pj viimein palkkansa nyt vuoden lopussa, kun vihdoinkin viimein pieneneepi ..." Näihin sanoihin vuoden 2008 kiltaneuvosto päätti lauluesityksensä lokakuun Otaniemen vierailulla tuoden samalla esiin puheenjohtajan helpon vuoden edetessä kohden loppuaan, kun vastuu alkaa pikkujouluihin siirtyä seuraaville.

Kliseistä mutta totta, vuosi on ollut uskomattoman maukas mahdollisuus laajentaa sekä omaa että muiden laaja-alaista perspektiiviä. Systeemitasolla elämme täällä TTY:llä varsin monikulttuurisessa yhteisössä, josta on löydettävissä monia alisysteemejä. Nämä alisysteemit toimivat yksittäinkin, mutta koko systeemin toiminnan kannalta niiden täytyy myös tukeutua toisiinsa. Täytyy muistaa, että systeemillä on yhteinen päämäärä: toteuttaa teekkariaatetta.

Teekkariaate toteutui vuonna 2008 kiitettävästi. Vahvaksi teemaksi muodostui vuoden aikana yhteisöllisyys. YYA-soppareita solmittiin tiheästi ja sen tuloksena tämäkin teksti päättyi luettavaksenne.... Anyhow, kiltaneuvoston yhteistyö oli jotain megalomaanista jo heti vuoden alusta lähtien. Vertaistukiryhmä ja sen tuomat

synergiaedut saivat neuvostomme uuteen loistoon aina vain uudestaan.

Nyt kun elomme on alkanut taas normalisoitua uudella kiltakäytävällämme, voimme vain todeta, että maise-manvaihdos on ollut rikkaus, sillä se on ainakin omasta mielestäni tuonut meitä lähemmäs muita kiltoja. Jo keväällä pidetyt kiltojen sitsit antoivat osviittaa tulevas-ta kiltain glooriasta ja tämä kaikki huipentui joulukuun alun isoihin pikkujouluihin, joissa jokainen teekkari ja fuksikin tunsu kuuluvansa yhteen suureen perheeseen.

Vuoden voi siis tiivistää, kuten jo Caesar muinaisten roomalaisten aikaan totesi: "Veni, vidi, vici".

Otin haasteen vastaan, parhaani tein ja itse koen väistytväni voittajana sivuun nuijanvarresta. Vuosi on antanut uskomattoman paljon enemmän kuin osasin kuvitellakaan (kokemuksia, kavereita, muistoja..), mutta eihän tämä(kään) vuosi pelkkää ruusuilla tanssimista ole ollut. Siihen alun laulukin viittaa. Kokonaisuudessaan jäätin kuitenkin selkeästi plussan puolelle.

Kiitos kaikille kiltalaisille kuluneesta vuodesta! Erityiskiitos kiltaktiiveille, jotka ovat antaneet panoksensa yhteisten asioiden järjestämiseksi ja jotka ovat myös ahkerasti osallistuneet näihin tapahtumiin. Ilman teitä kiltatoiminta olisi aikalailla turhaa. Onnittelut ja tsemppiä uudelle hallitukselle tulevaan vuoteen!

Rentouttavaa joululomaa kaikille! Palataan tammikuussa entistä tehokkaampina!

Johanna

P.S. Kuulostiko teksti tutulta? Ei meistäkään, tuplatiimi tekee ihmeitä myös vuoden päästä..Ole valppaana!

Merry Christmas to all Indecs members!

Next internship application period will be in Spring until March 31, 2009.

For full time positions you can send your application anytime through www.mckinsey.fi.

The contact person for all recruiting related enquiries is Mira Tverin, mira_tverin@mckinsey.com, tel. +358 505841129.

McKinsey&Company

Teksti: Miikka Kunnari

Elämän aakkoset

Miikka Kunnari

Uusi hallitus on vuodelle 2009 valittu. Tänä vuonna puheenjohtajan ruoriin astuu kolmannen vuosikurssin indec-siläinen Miikka Kunnari. Miksu oli vuoden 2008 hallituksessa yritys vastaava ja tässä hänen aakkosensa.

Aku Ankka – lehtien aatelia

B-rappu = koti, sijaitsee wäinölän tällaisessa

Checkpoint Charlie, hieno museo

Duo, lähikaupat

Eurot, tulevat toistaiseksi vielä valtion kirstusta

Futis, urheilulajien kuningas

Gulassi, hyvää

Hiiva, sokeri ja vesi, mitäpä sitä ihminen muuta tarvitsee

Indecs – oma kilta paras kilta

Joulu, tulee taas

Kiltatoiminta, Opiskelumotivaation laskija nro. 1

Luennot, näilläkin on käytävä välillä

München, kannattaa käydä ainakin Oktoberfestien aikaan

Naapurisopu, toivottavasti säilyy uudella kiltalla

käytävällä

Olut

Parempi puoliskoni asustaa Turussa

Quintessence

Rinkka, matkaajan koti

Strategia, visio, taktiikka jne.. on tästä opiskelustakin jotain jäänyt päähän

Turtles, ja FWR 06

Uni, tärkeää tämäkin

Vesi, hyvää myös sellaisenaan

Wappu, paras vuodenaika ;)

Xq

Ystävänpäivänä kyykätään

Zen Cafe

Äiti jokaisen (teekkarin) tuki ja turva

Öitä

Teksti: Jarkko Järvenpää
Kuvat: Jarkko Järvenpää

Alumnin terveisiä

Jarkko Järvenpää

Vincit Oy

1. Milloin valmistuit? Pää- ja sivuaine?

Lokakuussa 2008. Pääaine teollisuustalous ja sivuaine ohjelmistotuotanto.

2. Missä työskentelet/työskentelit?

Nykyisellään työskentelen Vincit Oy:llä Hermiassa. Vincit on ohjelmistosuunnittelun projektitalo, joka tuottaa asiantuntijapalveluita Suomen johtaville R&D organisaatioille.

3. Mitä toimenkuvaasi kuuluu?

Pääasialliset tehtävät on myynti ja yrityksen toiminnan kokonaisvaltainen kehittäminen. Pienen firman mukavuuksia on kuitenkin mahdollisuus pistää sormensa vähän kaikkeen tekemiseen.

4. Miten päädyit sinne töihin?

Hyvä ystäväni Mikko Kuitunen pyysi, eikä kaverille voi sanoa ei. Mikko on kanssa Indecsläisiä.

5. Mikä työssäsi on parasta?

Se, että yritys on nuori ja hakee vielä paikkaansa. Se antaa niin haasteita kuin mahdollisuuksia, kun ei ole menneisyyden raskasta painolastia ja jäykkää rakennetta estämässä kokonaan uusien toimintamallien kehittämistä.

6. Miten toimenkuvasi rakentuu opiskelujen pohjalta? Mistä on ollut hyötyä?

Todella hyvin. Tutalaisen opinnot ovat monipuolisia ja auttavat siten ajattelemaan kokonaiskuvaa, mikä on tärkeää. Nykyään ei voi jumittua omalle tontille vaan kokonaisuuden pitää toimia, jos haluaa yrityksensä menestyvän. Monipuolisesti yrityksen eri toimintojen ymmärtäminen auttaa tässä todella paljon. Tämä pätee erityisesti suurissa yrityksissä, joissa eri toimintajia hoitaa eri ihmiset ja tiimit. Lisäksi oma ohjelmistosuunnittelun sivuaineeni auttaa ymmärtämään meidän "tuotannon" toimintaa ja ongelmia.

7. Kaipaatko opiskelijaelämää?

Pikkuhiljaa kaipuu on hiljennyt, kun on ehtinyt olemaan jo lähemmäksi neljä vuotta töissä, perustamaan perheen ja hankkimaan asunnon. Olen myös saanut pidettyä tiiviit suhteet useampaan hyvään opiskelukaveriin, joka tuo opiskelu-elämän aina välillä takaisin. Mutta kyllä sitä aina kaipaa, viimeksi sellainen hetki tuli käydessäni pokkaamassa todistuksen valmistumisjuhlassa. Eniten kaipaa hetkiä kiltahuoneella, xQ:lla, jäynäkilpailuissa ja muilla tantereilla hyvien ystävien ja keskustelujen parissa.

8. Missä toivot olevasi viiden vuoden päästä?

Siellä missä olen nykyin, eli valtakunnassa kaikki hyvin. Tosin Vincit tulee olemaan kokoluokkaa suurempi ja tunnustetumpi yritys, ja se ei ole toive.

9. Terveiset tutalaisille?

Menkää mukaan killan toimintaan. Parhaimmat käytännön kokemukset ja valmiudet työelämään sain juuri kiltatoiminnasta. Se opetti vastuun ottamista, päätösten tekemistä ja yhteistyötä paremmin kuin yksikään kurssi. Lisäksi omina kiltaktiivivuosina syntyneen verkoston vaikutus elämään on ollut positiivisessa mielessä suuri. Se on esimerkiksi tuonut kaikki tähänastiset työtehtäväni "tarjottimella" eteen ja sitä kautta olen myös hakenut ja saanut työkavereiksi niitä hyviä tyyppejä tarvittaessa. Innolla siis kaikki mukaan!

10. Muuta mielessä?

Verkostoitukaa opiskelujen aikana, pitääkö suhteista mahdollisimman hyvää huolta ja suorittakaa opintonne sääntillisesti. Silloin teillä ei ole hädän päivää synkistyvän talouden keskellä. Tsemppiä kevään opintoihin!

Teksti: Joonas Olkkonen
Kuva: TEK

TEK Uutiset

Teekkarin työkirja 2009 ilmestynyt

Teekkarin työkirja on Tekniikan Akateemisten Liitto TEK ry:n sekä teknillisten yliopistojen ja tiedekuntien yhteistyössä toteuttama julkaisu, joka tarjoaa ajankohtaista tietoa työelämästä.

Kirja antaa käytännön ohjeita harjoittelupaikkojen hakemisesta, opiskelusta sekä urasuunnittelusta. Nouda omasi Adecco-TTY Urapalvelutoimiston luota Päätalon 1. kerroksesta! Työkirjat ovat käytävällä vapaassa jaossa myös toimistoaikojen ulkopuolella.

Tekniikan Akateemisten Liitto TEK on vahvistanut seuraavat harjoittelijapalkkasuosituksukset vuodelle 2009 (kts. taulukko 1)

Diplomityöpalkkasuositus vuodelle 2009 on 2400 euroa/kk.

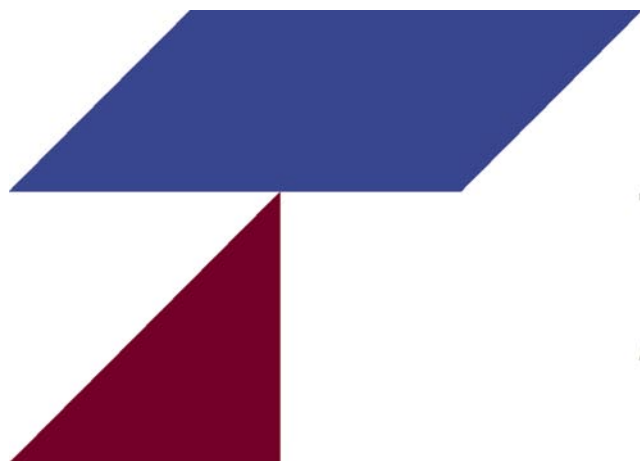
Taulukko 1: Harjoittelijapalkkasuosituksukset

Opintoviikot	Opintopisteet*	Peruspalkka
25-	37,5-	1820 e /kk
50-	75-	1880 e /kk
75-	112,5-	1980 e /kk
100-	150-	2100 e /kk
130-	195-	2220 e /kk
160-	240-	2370 e /kk

Suosituspalkat koskevat teekkarin omaan opintoalaan liittyvää harjoittelutyötä. Keskustele työnantajan kanssa TEKin harjoittelijapalkkasuosituksista harjoittelupaikkaa hakiessasi.

Muista myös muut TEKin tarjoamat edut ja palvelut:

- TEKrekry, ja CV-työkalu: TEKrekry välittää työpaikkoja TEKin jäsenille, lisäksi CV-työkalun avulla voit tehdä TEKin nettisivuilla itsellesi asiallisen CV:n
- Oikeudelliset palvelut: Töihin (myös kesätöihin) liittyvissä ongelmatilanteissa TEKin jäsenet voivat käyttää TEKin lakimiesten palveluita ilmaiseksi.
- Jäsenetulehdet: TEK-lehti ja Tekniikka & Talous, joissa kerrotaan tekniikan alan uutuuksista, innovaatioista ja työmarkkinoiden tapahtumista.
- Oppaita työelämän tarpeisiin: Monia oppaita, joista on ihan käytännön hyötyä työskenneltäessä ensimmäisessä työpaikassa ja kun asiat ovat muuten uusia.
- Alennuksia: mm. IF:n vakuutuksista.

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

Teksti: Toimitus

Uusi hallitus valittu

Vuoden 2009 hallitus

Yleiskokous rymisteltiin läpi ja vuodelle 2009 saatiin valittua hallituksen jäsenet. Kokonaisuudessaan hallituksessa tulee olemaan 20 henkilöä (11 hallituksen jäsentä + 9 toimihenkilöä). Toimihenkilöt valittiin tekstin kirjoittamisen jälkeen.

Vasemmalta alhaalta lukien Iida-Maria Rantanen (Talousvastaava), Emma Puotunen (Tapahtumavastaava), Katja Sorjamaa (Tiedotusvastaava), Miikka Kunnari (Puheenjohtaja), Liisa Eerola (Ulkosuhdevastaava), Arttu Hujanen (Yritysvastaava)

Vasemmalta ylhäältä lukien Juhani Tolvanen (KV-vastaava), Harri Pakkala (Päätoimittaja), Ville Haapasalo (Teekkarivastaava), Sanna-Mari Peltola (Fusikapteeni jr.)

Kuvasta puuttuu Terhi Marttila, joka toimii opintovastaavana. Aikaisemmassa hallituksessa Terhi oli KV-vastaava.

Hallituksessa on seitsemän ensikertalaista. Fukseja hallitukseen mahtui tänä vuonna kolme (Emma, Harri ja Ville). 2009 hallituksessa on myös naisenemmistö.

Onnea hallitukseen valituille!

Teksti: Juhani Tolvanen
Kuvat: Toimitus

Ainahan se on mielessä

mutta ne hommat voi yhdistää myös lomailuun.

Ottaako perinteikkään pimeä suomalainen talvi pannuun? Miltä nyt tuntuu, kun ulkona joko sataa vettä tai on loskaa ja TOAS:n kämpässä asuminen tuntuu elämysmatkailulta pohjoisnavalle? Opiskelijankin arjessa koittaa päivä, jolloin harkkatyötä tehdessä katse harhailee parvekkeelle, jossa sinne asennettu riippumatto keinuu haikeasti. Huomaamatta jäinen ja lumen peitossa oleva riippumatto saa ajatukset kiitämään huolettomiin aikoihin.

Tulee mieleen kesäpäivät jolloin vieno tuuli hivelä kasvoja sekä muita vapaudesta nauttivia jatkeita. Kaikki elämän huolet tuntuivat olevan kaukaisia auringon ultraviolettisäteilyn aiheuttaessa ihosyöpää ja ruskettaessa ihon kullankeltaiseksi. Nyt on kuitenkin tullut hetki hypätä pois oravanpyörästä, jota olemme tottuneet kutsumaan omaksi elämäksi. Aika on kypsä vaihtaa vapaalle! Mutta onko tämä kaikki vain yhden idealistin ajan kultaamia muistoja ja turhia toiveita tulevaisuudesta, josta pääsee nauttimaan vain mieltä laajentavien nesteiden avustuksella? Ei ole.

Kaikille meille on tullut ajan myötä tutuiksi ulkomailla matkustamisen hienoudet: saa uusia kavereita, tutustuu uusiin kulttuureihin ja näkee ihmeellisiä asioita, oppii uutta ja voi viettää elämänsä parasta aikaa. Mutta silti yleisin mielikuva ulkomailla ravaamisesta ei aina ole sen parhaat puolet vaan, sen kalleus. Kelan tädit eivät vain tunnu koskaan antavan tarpeeksi rahaa vaikka kuinka kauniisti pyytää. Myöskin viimeaikaiset puheet inflaatiosta ja tulevasta maailmanlopusta, joka seuraa Ari Koivusen valinnasta deathmetalbandi Amoralin vokalistiksi, saattavat aiheuttaa ihmisissä alkukantaisia tarpeita ryhtyä varastoimaan pennosiaan mummonkin hyväksi havaitsemaan sukanvarteen. Epäkohtaan su-

kanvarressa olevasta tuottamattomasta rahasta iskee Pirkan niksinurkka ja tarjoaa infopläjäyksen joka muuttaa teidän opiskeluaikanne lopullisesti.

ESTIEM-matkailun hienous kaiken sen sosiaalisen, älyllisen ja henkisen hyvän päälle ovat paikalliset matkapaikat sekä täysylläpito, joka on aina mukana kaikissa Vision-tapahtumissa sekä muissakin ESTIEMin matkoissa. Ylläpidon hienoutta ei ole oikein hakattu halolla jäsenistön tajuntaan, mutta siihen tulee juurikin nyt muutos. Tutateekkari hintatietoisena numeronmurskaimena saattaa ajattelemattomuuttaan paljastaa syvemmän ymmärryksen puutteen heittämillä virheellisiä lentäviä lauseita kuten "Saahan noita lentoja halvemminkin, jos matkustaa omatoimisesti", mikä sinänsä on täysin totta, mutta jos otetaan kokonaiskustannukset koko matkasta, niin ero kääntyy päällelleen.

Kokemuksen syvällä rintäänällä, joka uhkuu karvaisesta rinnastani, voin sanoa, että jos Euroopan matkalla haluaa yleensäkin tehdä yhtään mitään, syödä hieman enemmän kuin välttääkseen nälkäkuoleman ja nukkua suhteellisen puhtaissa lakanoissa, niin täytyy varautua ainakin 40e päiväbudjettiin. Todennäköisimmin tähän lukuun pääsevät vain pahimmat sniiduillijat ja pummilla kaikkialle yrittävät, joten päiväbudjettia on syytä viilata omien tottumuksien mukaan. Pirkan niksin juju on elämiskustannuksien käyttö suhteuttamaan matkustuskuluja: jos tapahtuma esimerkiksi kestää viisi (5) päivää, säästää silloin 200e elinkustannuksissa (5d*40e/d)! Tämän säästön voi suoraan vähentää matkakuluista ja saa silloin lentojen hinnat vastaamaan omatoimimatkojen vastaavia.

Mutta faktat faktoina ja niissäkin menee raja kuinka paljon tavallinen mieli pystyy sulattamaan niitä tekstimuodossa. Tähän apuun lentää uskomattoman helppokäyttöinen esimerkkitaulukko elävästä elämästä. Ohjeita taulukon lukuun: Lentojen hinnat –kohdassa on lentoyhtiö ja kirjoitushetken hinta suoraan määränpäähän (en ota vastuuta hintojen muutoksista ja Ryanair on

pelkkä arvio reilusti yläkanttiin), vertailuhinta tarkoittaa lennolle jäävää hintaa, kun lennon hinnasta on vähennetty asumis- ja elämiskustannukset (40e/pv) ja jos sitä verrattaisiin ILMAISEEN omatoimimatkan lentoon.

Missä	Milloin	Lentojen hinnat	Vertailuhinta
Bukarest	18.-22.3 (5pv)	Finnair 219e	19e
Pietari	23.-28.3 (6pv)	Juna 140e	-100e
Varsova	8.-12.4. (5pv)	Finnair 218e	18e
Bremen	2.-7.7. (5pv)	Ryanair <100e	-100e

Tämä lista ei ole täydellinen ja tapahtumia on muitakin kuin Visionit, kuten Activity Week ja Europe3D, mutta suuntaa se antaa joka tapauksessa matkan kokonaiskustannuksista. Vision-tapahtumia järjestetään tänä lukuvuonna edellisten lisäksi Hollannissa, Ruotsissa sekä Norjassa. Kaikille löytyy siis jotain melkein milloin tahansa - halusit sitten katsastaa tarjonnan ennen

postimyyntivaimon tilaamista, tutustua paikallisiin ihmisiin, hypätä oravanpyörästä tai maistella laadukkaita saksalaisia oluita. Jos hinnat vieläkin tuntuvat korkeilta ja haluaa allekirjoittaneen tapan seikkailla määränpään lisäksi myös matkalla, voi löytää todella halpoja lentoja muilta yhtiöiltä ja saada vertailuhinnat aivan uusiin sfääreihin. Uskokaa tai älkää, mutta maailma on ihmeellinen paikka jossa on paljon ihmeteltävää meille kaikille. Ja varsinkin nyt maailmalle pääsee halvalla ja kätevästi suoraan määränpäähän ilman häslinkiä ja oppaina toimivat paikalliset tutalaiset!

Linkkejä:

Lisätietoja www.estiem.org tai kv-vastaavalta tai -toimariilta

Halpoja lentoja www.skyscanner.net

Suomesta lentäviä halpalentoyhtiöitä ovat Ryanair, Easy Jet, Air Baltic, Air Berlin sekä Wizz air (pahoittelen jos jokin jäi uupumaan)

Teksti: LL

Kuvat: LL

Kaikki laivaan!

(Once Again)^2-1 In a Lifetime

Sunnuntaina 30.11. 700 teekkaria lähti Silja Line Europalle juhlistamaan pikkujouluja. Laivalla on 3013 matkustajapaikkaa, eli noin neljännes matkustajista oli teekkareita. Viisaus/tyhmyys oli kuitenkin tiivistynyt kansille 2 ja 9, joten tavallisiin ihmisiin törmäsi vain ravintolakansilla ja hississä. Koska omat havaintoni reissusta ovat hieman hämärän peitossa osittain, kerron sen minkä muistan.

Poseerauksen kuningaskaartia.

11.00 Heräsin eilisten vuosijuhlien jälkeen. Vihannebattery aamiaiseksi.

12.00 Erittäin hidasta valmistautumista.

15.30 Obeliskille selviäminen. Onneksi jotkut muutkin näyttivät yhtä fresheiltä.

16.00 Lähtö. Paskin läppä –kisa alkoi heti. Vieressä istuvan neidin sukkahousut revittiin päältä. Tauko ABC:llä, ostettiin kassallinen vihanneksia ja kaikkea muuta terveellistä.

18.00. Vihannekset maistuivat.

19.30 Satamassa. Hiukan tylsää.

20.15 Lähtö satamasta. Loppuillan kellonajat perustuvat kameran aikaleimoihin.

20.56 Tytöt laittautuu, pojat täyttää napojansa buffetissa.

xx.xx Koska menomatkalla ei saanut ostaa vihanneksia tax freesta, tytöt lokittaa. "Voisikö hakea mulle juotavaa" (kauniin hymyn ja ripsien räpsytyksen kera). Silja Line pakotti meidät alentumaan takaisin vuosien päähän. Kiitos tästä elämyksestä, oli todella mukavaa ja oman arvon tuntoa nostattavaa. Allekirjoittaneen ylpeys ei antanut periksi tälle, mikä johti siihen, että vihannekset loppuivat puolen yön maissa ja vitamiinin-

puutteen takia oli pakko mennä nukkumaan liian aikaisin.

22.30 Meidän hytissä. Pojat palanneet buffetista tyytyväisinä ja vihanneksia nauttineina. Yleistä häröilyä hyteissä, ei tarkempia havaintoja. Unelmien prinssiä etsitty.

00.30 Hyvin epäilyttäviä kuvia kamerassa. Hytti todistetusti vielä kunnossa (katso pari kohtaa eteenpäin).

00.40 Laiva pysähtyneenä Långnäsissä, kannella ihastelemassa suurta satamaa ja muita laivoja. Oli kylmä, mikä sitten kostautui parin päästä hurjana flunssana.

xx.xx Sisällä, toogia vilahteli välillä siellä sun täällä. Meidän hytissä oli ilmeisesti räjähtänyt joku, sillä katto, seinät ja vuodevaatteet olivat aivan punaviinissä. Mielikuvitus ei edes riitä keksimään, mitä on voinut tapahtua.

xx.xx Vihannekset loppuneet vähän aikaa sitten, lepäsin hieman kaverin olkapäätä vasten.

2.00 Nukkumatti tuli.

14.00 Heräsin, kun kaverit tulivat koputtamaan ovelle: "Onko juotavaa?". Ei ollut. Lattialla nukkui joku outo tyyppi. Huone oli aivan punainen, mielikuvitus ei edelleenkään riittänyt selvittämään tapahtumia tai motiivia niiden takana.

14.02 Ikävä totuus oli, että tax free aukeaa vasta 15.30, joten siihen asti oli selvittävä hengissä. Notkuttiin yläkansilla ja kerättiin paheksuvia katseita. Kukaan ei lähtenyt ruokaseuraksi, vaikka olin kuolla nälkään (tämä muistetaan).

15.30 Tunnelin päässä näkyi valoa kun tax free aukeasi.

15.50 Kuohari pokshti auki. Uuteen nousuun.

19.15 Laiva satamassa. Bussimatka oli hieman hiljaisempi kuin tullessa.

21.30 Villellä jatkoilla.

22.00 Kebab <3

Teksti: Reetta Suursalmi
Kuvat: Reetta Suursalmi

Tampereen yrityspäivät

5. helmikuuta 2009

Mikä?

Tampereen Yrityspäivät on jokavuotinen kontakti- ja rekrytointitapahtuma, jossa yritysmaailmalla ja nuorilla osaajilla on mahdollisuus kohdata opiskelijoiden kotikentällä, yliopistolla. Tapahtumaa on järjestetty opiskelijoiden voimin jo vuodesta 1991. Tänä vuonna mukana on noin sata yritystä ja yhteisöä.

Missä ja milloin?

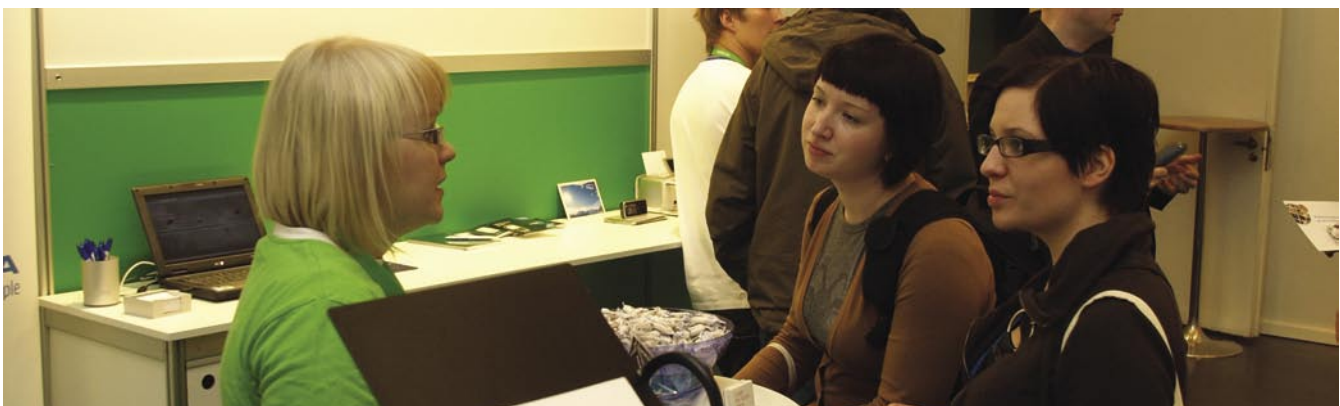
Yrityspäivät järjestetään Tampereen teknillisellä yliopistolla, 5. helmikuuta 2009. Poikkeuksellisesti messut järjestetään vuonna 2009 ainostaan TTY:llä keskustan yliopiston Päätalon remontin takia. Vuoden 2009 Yrityspäivillä yrityksiä tulee olemaan Konetalon, Festian ja Sähkötalon lisäksi myös Rakennustalossa. Lisäksi messuihin liittyvää ohjelmaa ja luentoja järjestetään TTY:llä ja Tampereen yliopistolla viikoilla 5 ja 6 (päivien tarkka ohjelma julkaistaan myöhemmin).

Miksi?

Yrityspäivät tarjoavat loistavan mahdollisuuden harjoittelupaikan, kesätyöpaikan, vakityöpaikan, osa-aikahommien tai diplomityöpaikan hankkimiseen. Messuilla pääset tutustumaan ja solmimaan kontakteja erityisesti Pirkanmaalla toimiviin yrityksiin. Tapahtuma on erinomainen tilaisuus tavata muutamia Indecsin yhteistyöyhteisöistä sekä tutustua aivan uusiin yrityksiin.

Sijoita yksi päivä tulevaisuutesi,
tee se 5. helmikuuta!

Nähdään Yrityspäivillä!

Teksti: Vesa-Matti Marjamäki
Kuvat: Johannes Peltola

Kolmas kerta jo!

Indecsistä Vuoden teekkarijäynnäjät 2009

Taas on vuosi aikaa miettiä mitä Ossi Törrösen lahjoittaman 1920-luvulta olevan radion kovaäänistorvi ja sen lisävarusteet saavat kavereikseen. Vuonna 1986 palkinto lähti kiertoon heti ensimmäisissä Valtakunnallisissa Jäynäkisoissa. Indecsillä kyseinen torvi on siis jo kolmatta kertaa ja ei varmasti viimeistä. Vuoden 2008 jäynäkisat voitti Hämeenlinnassa, ylituomariston mukaan kovatasoisessa kilpailussa. Palkinto siis palautettiin taas Tampereelle Otaniemessä piipahtamisensa jälkeen.

Hämeenlinna. Hotelli Vaakuna.

Kilpailussa on tarkoituksena tehdä kolme jäynää noin 30 tunnin aikana. Jäynistä yksi on ennalta määrätyn teeman mukainen. Ne arvostellaan mm. innovatiivisuuden, tekniikan keinojen hyödyntämisen ja hyvántahtoisuuden perusteella. Pelkkä perinteinen pila ei siis riitä. Jäynääminen on taidetta ja ideasta jäynäksi jalostumiseen on pitkä matka. Ylituomaristolle toimitetaan jäynistä dokumentaatio, johon on vuosien varrella tarttunut videoista ja virallisista dokumenteista sakkoihin asti materiaalia.

Valtakunnallisiin kisoihin pääsi tänä vuonna Tampereelta liiankin helposti. Koulun sisäistä kilpailua ei ollut ja Citypilkki – jäynä ei saanut kilpailijoita. Ansaitusti lähdimme kuitenkin edustamaan Tamperetta ja mielessämme oli vahvasti vain ylivoimainen voitto.

Ideat muhimaan

Varsinainen Valtakunnallinen jäynäkilpailu –projekti lähti liikkeelle loka-marraskuun vaihteessa järjestäy-

tymiskokouksen merkeissä. Alkuperäiseen jäynäystiimiin tuli karkeita muutoksia ja otimme uutta verta ja uusia ideoita auliisti vastaan. Lopullinen joukkue koostui yhdestä fuksista, kahdesta 2. vuosikurssi-laisesta sekä neljästä 4.-n vuosikurssin opiskelijasta. Hyviä ideoita saatiin kasaan monta, mutta alkuperäisistä ideoista päätettiin toteuttaa kaksi ja jättää tilaa viime-tingassa ilmoitettavalle teemajäynälle, jonka idea tuli vain kahta päivää ennen itse kisoja HS:n artikkelista.

Visiona oli ylivoimainen jäynäkisan voitto, missiona Tampereen tuominen takaisin jäynämaailman ylivaltiaaksi ja strategiaksemme valitsimme ihmisläheisen, kaikki jäynät teemaan sitouttavaksi kokonaisuudeksi. Halusimme siis tuottaa hymyjä pimenevään talvipäivään ja valistaa ihmisiä teekkarijäynäämisen ja jekuttamisen hienouksista. Lopputuloksenhan kaikki jo tietävät. Itse valmisteluprosessi hyvien ideoiden pohjalta lähti käyntiin lopullisesti viimeisellä viikolla. Tässä vaiheessa varmistimme, että kaikki tärkeimmät asiat oli kunnossa. Ensinnäkin piti selvittää, missä kisat pidetään, koska ajo-ohje tulee kryptisessä muodossa, jonka edellisen vuoden voittajat ovat kirjoittaneet. Ohje oli liiankin helppo ja pisti heppoudellaan koko tiimin epäilemään, että olemmeko oikeassa paikassa. Tästä huolimatta lähdimme suorittamaan loppuvalmisteluja tehokkaasti seuraavin toimenpitein:

- kuljetusväline (tärkeä, koska jäynäpaikkakunnalla pitää pystyä liikkumaan tiukalla aikataululla, valitsimme Remmi-Teamin Transitin)
- editointivälineet ja dokumentointi-välineet, jotka kaikki testatiin ennen liikkeellelähtöä:
 - a) TTY:n kamera ja varakamera, joissa molemmissa outputit materiaalin siirtoa varten
 - b) editointikoneet ja ohjelmistot (pöytäkone, jossa tarvittavat ohjelmistot ja varaohjelmistot, MacBook, jossa vaadittavat ohjelmistot ja varaohjelmistot, muutama muu läbbäri)
 - c) printteri kirjallista materiaalia varten ja ihan muuten vaan ku mahtu autoon

- tekniset valmistelut jäyeniin (johtoa ja vermettä ja vähän maalausta ja nauramista kädetömyydellemme)
- jälkivoitelu (diplomit, leimat yms.)
- muu materiaali (posterit, artikkelit, tukisanalysat jne.)
- jäynäpaikkojen varmistus etukäteen (Citymarket, HAMK)

Kävimme jäynät hieman rajatuilla "valmistelutiimeillä" läpi ja roolitimme jokaiselle jäyeniin jossain määrin tietyn tehtävän, jotta kaikki pääsevät osallistumaan kaikkeen. Nörteimmällä oli tehtävänä istua editoimassa toinen jäynä, mutta pääsi toteutusvaiheeseen mukaan aktiivisesti, koska dokumentoinnilla oli asteen kiire.

Itse asiaan

Ford Transit minibussi oli pakattu edellisenä iltana ja lähtö tapahtui noin maanantaiaamuna 17.11. klo 0700, johon otettiin 20 minuutin liukumisvara, koska teekkarilakkia ja vastaavaa oli jäänyt tietenkin sinne yksion hyllylle. Talvipakkasilla oli vähän nihkeä lähteä ilman päällystakkia matkaan. Matka kohti Hämeenlinnaa alkoi ja paikalla oltiin hieman ennen puoli yhdeksää. Kahvittelun ja valmistelun jälkeen jäynänsajan alkaminen oli käsillä. Kello posasti 0900 ja hulina alkoi.

Aloitimme teemajäynällä, joka piti olla dokumentaatioineen palautettuna kello 13.00. Neljä tuntia siis aikaa suorittaa, dokumentoida ja editoida jäynä. Ensimmäisessä jäynässä jekutimme ihmisiä HS:n artikkelin pohjalta, joka kertoi ihmisten hiili-dioksidipäästöjen viivyttäneen jääkauden tulemistä. Räätelöimme tämän tilanteen Hämeenlinnaa ja jääkauden rajahan tuli menemään tasan Hämeenlinnan keskustassa. Osa kaupunginosista murskautuu jään alle ja osa selviytyy. "Kummalla puolella rajaa asut?" "Miltä tuntuisi viettää eläkepäiviä iglussa?" Upoksi kuin väärä raha ja ihmiset olivat hämillään ja in-

nostuivat paljastusvaiheessa lähes riemunkiljahduksiin.

Hieman ennen kymmentä pakkasimme tavarat Hämeenlinnan Citymarketissa, ilmoitimme vastaanottoon, että tulemme takaisin päivällä ja luvat johdolta on. Siirryimme jäynävaunullamme Hämeenlinnan Ammattikorkeasaar... kouluun ja menimme jututtamaan Sirkkaa, joka oli tuuraamassa kollegaansa, jolta alkuperäinen lupa oli saatu. "Ei ongelmia, tässä on paras paikka." Valtasimme aulan kokonaan, pystytimme ensimmäisen jäynään tarvitsemamme koneiston editointiin ja itse jäynäständin HAMK:n sähkö- ja rakennustekniikan opiskelijoiden rakennukseen. Editointikoneisto oli samalla hyvää teknistä rekvisiittaa jäynää varten.

Toinen jäynä oli "Motion-laturi" –jäynä, joka mielestämme onnistui aivan loistavasti. Käytimme hyväksi sähkömagneettista induktiota ja siitä syntyvää sähkövirtaa. Rekvisiittana meillä oli toimiva induktiotaskulamppu, jolla siis demonstroimme oikeasti toimivaa laitetta ja sitten koko muu hädellä sen ympärillä. Kannettavaan meni jos jonkunmoista laturinjohtoa ja vetkulaa. Johtoja meni pöydälle ja sen alle. Kaiken lisäksi pöydällä oli hius-tenkuivain, joka lähti päälle kun tarpeeksi sähköä tuotettiin (oikeasti virta kytkettiin jakorasian avulla, milloin kuivain alkoi vakuuttavasti hurisemaan). Käytännössä pistimme ihmiset vatkaamaan kahta vanhaa muuntajaa pienestä subwooferista ja kannettavasta musiikin tahtiin ja pyrimme olemaan nauramatta. Näytimme suorituksen jälkeen kannettavalta powerpoint -esitystä, johon oli tehty kuvaajia ja kivoja animaatioita, josta selitimme kuinka tehokasta heidän vatkaus oli ollut. Tämän jälkeen jäynättävät ohjattiin "assistentin" luo, joka kyseli kehitysehdotuksia ja missä tätä tekniikkaa voisi soveltaa. Lopulta hän paljasti jäynän ja ihmiset olivat varsin positiivisesti yllättyneitä. Harvoin on saanut kuulla niin positiivisessa merkityksessä: "EI V*TTU!"

Kaksi jäynää oli siis suoritettu klo 12 mennessä. Toista jäynää suorittaessa teemajäynä saatiin editoitua ja dokumentaatio muuten valmiiksi. Tämän jälkeen suuntasimme Sokos Hotel Vaakunaan palauttamaan ensimmäisen jäynän ja kuuntelemaan TEK:n lakimiehen jorinoita hyväksikäytöstä ja yllyttämisestä. 12.59.56 teemajäynä oli ylituomariston koneella ensimmäisenä joukkueena. Neljä sekuntia optimisuorituksesta, se riitti meille. Asianajajalla oli paljon, tai ainakin jotain sanottavaa: "Jos jääte kiinni, alkää myöntäkö. Ja jos myönnätte niin alkää missään nimessä tunnustako!"

Käännekohta

Tässä vaiheessa reissun käännekohta oli käsillä. Autossa kuului kommentteja: "Täähän menee ihan jäätävän

hyvin, että ei mitään hätää.” Tunti tästä ja joukkueemme keihäänheittäjällä, Jesse Valtanen (4.vsk), oli nyrkki otsassa. Ruokailusession yhteydessä saimme kuulla ”hassu-Jesseltä” pari vitsitaskusta repäistyä kommenttia, jonka jälkeen vahvasti aineistunut naishenkilö lähetti laukkunsa ja muovipussinsa Jesseä kohti. *PAM* ja laisit pois, kädet naaman eteen, minkä jälkeen naishenkilö otti nyrkin käyttöön ja heitti lautasen syliin. Onneksi R-kioskin kokoinen miesystävä ei ollut niin pahoissa ja vei naisensa pois tarjoilijattaren pienen suostuttelun jälkeen.

Ruokailun ja vapaaottelun jälkeen lähdimme toteuttamaan viimeisen jäynän vielä Citymarkettiin, jossa onneksemme oli muita jäynäjoukkueita infopisteessä. Pieni katkelma keskustelusta:

- Ootteko yrittämässä saada jäynäpaikkaa täältä?
- Joo, Prismaan ei päässy
- Aijaa, ootteko varannu tätä etukäteen ?
- Öööö
- Me varattiin viime torstaina tosta kauppiaalta...
- JOO ME VARATTIIN KESKIVIIKKONA!
- Ok

Tämän jälkeen kaksi joukkuetta siirtyivät nöyrästi etsimään uutta jäynäpaikkaa, kun menimme ilmoittamaan infoon, että terve taas ja luvat on kunnossa. Kolmas jäynä oli käsillä. Ständit oli muuten kunnossa, mutta hieman piparia ja makkaraa itse jäynää varten oli pakko saada. Myös pieni makkaroiden ruskistaminen paikallisessa kebabbilassa oli kohdallaan. PG-grilli –jäynä oli valmisteltu hiustenkuivaajasta, sinitarrasta ja makkarasta. Kaikki oli jäynäständillä valmista paitsi itse jäynä puuttui. Onneksi sekin löytyi jostain Transitin penkkien välistä ja siinä sitten alettiin jäynäämään. Miettikää tilanne, jossa teillä on ”karibiankeltaisessa” hiustenkuivaajassa makkara ja se pitää saada markkinotua ihmisille uutena innovaatiogrillinä festareille ja kesämökeille. Tehtävä oli jotakuinkin kutkuttava. Lopputuloksena oli kaiken kaikkiaan onnistunut jäynä taas kokonaisuutena, vaikka itse tuote hieman läpinäkyvä olikin. Varsinkin kun sen käynnisti. Hiustenkuivaajamaiset piirteet puskiivat läpi kehnosti maalatusta kuoresta.

Viimeistelyä

Ensimmäisenä joukkueena, joka sai suoritettua kaikki kolme jäynää, siirryimme majoitukseen, valtasimme parhaat paikat ja pistimme taas editointitoimiston pystyyn. Ilta palat, muutaman casen avaaminen ja sauna siihen väliin olivat oikein palkitseva. Sauna ei tuntunut olevan teekkarinkestävä ja sieltä irtoilikin osia vähän joka puolelta aivan normaalissa käytössä. Esimerkiksi kiukaan luukun lasi rusahti palasiksi ja käyttöohjeiden

puuttuminen tuuletusaukossa aiheutti sen vetämisen väärän suuntaan ja täten lopulta halkeamisen.

Vasta saunan jälkeen mallasenergiajuoman käyttö alkoi tehokäyttöön verrattavissa volyymeissä. Vääntämistä, kääntämistä ja musiikin paloittelua. Lopulta 05.00 jäynät olivat paketissa. Editointiprosessi tapahtui vähintäänkin hilpeissä merkeissä, joten tuloskin oli sitä. Onnistunut, hauska, hieman äänet karkailivat väärin paikkoihin, mutta kokonaisuutena aamun ylituomaristonkin mukaan, PARAS!.

Iso osa illasta meni materiaalin siirtämisessä, muiden joukkueiden auttamisessa (muiden tekninen valmistautuminen ei ollut toimistotasolla) ja biljardin pelaamisen merkeissä. Muuan vaasalainen saattoi herätä sohvalta pullo berberissä. Onneksi meistä kaikki omissa sängyissään.

Jännäkakka

Aamulla oli lopullisen palautuksen vuoro. Joukkueiden teknisistä ongelmista johtuen järjestys meni arpomiseksi. Lopulta kuitenkin ylituomari sai 13 jäynän kriteerit täyttäneitä suorituksia. Kaksi jäynää oli rikkonut lakia: Otaniemen liikennemerkkeihin kajoaminen ja vaasalaisten ”Pimeetä viinaa ja pikkusuolasta” –kyltti Alkon ikkunassa.

Toimisto editoimisvaiheessa. Pöydältä löytyi parin laptopin ja pöytäkoneen lisäksi nesteet ja syötävät.

Hieman väsynyt joukkueen kapteeni meni esittämään jäynävideota omalla vuorollaan. Tarkoitus oli puhua 38 sekuntia, koska aikaa oli 15 minuuttia dokumentaatioon ja video oli 14min 22s pitkä. Menin eteen, painoin play ja istuin paikalleni. Sanoin jäynäkonkarillemme (kaksinkertainen jäynämestari) Petelle: "Voi morjes, unohdin puhua. Puhun lopuks." Video sai muilta joukkueilta rähäköitä nau-ruja ja raikuvat aplodit. Tämän jälkeen 38 sekunnin puhe:

- Tarkoituksena oli tehdä kaikki jäynät teemaan sopivaks. Mitäs muuta mun piti sanoo?
- Jotain hauskuudesta
- Joo hauskaa oli ja pyrittiin siihen, että jäynättävillä oli myös. Halusimme levittää teekkari-jäynän perinnettä positiivisella asenteella. Kiitos.

Tämän jälkeen ylituomaristo vetäytyi miettimään ja me lähdeettiin kra...aamupalalle makkariin. Ylituomaristo sai tehtyä päätökset ja kaikki tiimit odottivat hyvillä mielin lopputuloksia hurtin huumorin säestäessä tilannetta. Ajankohtaisimmaksi jäynäksi julistettiin Oulun teekkarien "Majoita islantilainen" –jäynä, jossa portfolioista sai valita mieluisensa islantilaisen asumaan luokseen. Tarjolla oli mm. blondikaksoset ja Hjalmaria ja Hjömpistä tai vastaavaa. Parhaan jäynän ja parhaan teknisen jäynän voitti Otaniemen teekkarit. Heidän jäynässään

oli Action –siivouspeli nuorille. Käytännössä luuttu, jossa oli kaksi langatonta optista hiirtä. Hirveän koodihässäkän takana oli peli, jossa ohjelma analysoi kahden hiiren lähettämän datan perusteella luutun liikettä. Tällä luutulla saatiin puhdistettua lattia pölystä sekä kurasta ja lopulta mönjän alta paljastui teksti: "JÄYNÄ". Positiivista tässä oli se, että jäynä oikeasti toimi ja jäätävintä se, että siinä oli valmis tuote peli-markkinoille. En tiedä ymmärsivätkö nämä teekkarit sitä heti. Teemajäynän voitti meidän Jääkausi –jäynä.

Lopulta oli siis jäljellä vain voittajatiimin julistaminen. "Vuoden Teekkarijäynääjät 2009 on joukkue ... joka sitoutui teemaan kaikilla jäynillään, jäynien taso oli korkea... plapla". Jännitys oli huikea ja sydän pamppaili täysin muista syistä kuin rankasta yöstä ja illasta. "TAMPERE!" Kapteenina eteen hakemaan tuota jäätävää tötsää ja kuohuviiniä kaikkien taputtaessa teki olotilasta lähes ekstaasisen. Pakolliset ryhmäpotretit, josta Rouvisen Anni ikävä kyllä puuttui, otetiin, jotta TEK saa lehteensä mehevät pallopääkuvat ja sen jälkeen Radio Hämeen suoraan lähetykseen. Ilman pahempia jäätyilyjä päästiin takaisin autoon ja paluu arkeen alkoi. Voitto oli makea ja ylituomariston mukaan selkeä, vaikka kisa olikin kovatasoinen. Dokumentaatioon liittyi siis videon lisäksi paljon muutakin. Haluan vielä tähän loppuun kiittää koko jäynätiimiä ja tästä tuli varmasti yksi elämäni parhaista muistoista! Tiimiin kuului (aakkosjärjestys):

Arttu Hujanen (2. vsk)
 Niklas Luukkanen (1. vsk)
 Vesa-Matti Marjamäki, (c) (2.vsk)
 Johannes Peltola (5.vsk)
 Petri Rantakokko (5.vsk)
 Anni Rouvinen (5.vsk)
 Jesse Valtanen (4. vsk)

TEKNIIKAN
 AKATEEMISTEN
 LIITTO TEK

Teksti: Frederico Lampreia Contente
Kuva: Terhi Marttila

Ulkkarin tarina

TTY - Frederico Lampreia Contente

Going abroad to live and study, it is a great experience at many levels. In a country that is so different from my own, everything that surrounds me grabs me attention for the little details. In Finland, where is so different from my home country, the University is not an exception. The facilities that we have here in Tampere University of Technology are astonishing. The classrooms are comfortable and they have everything that is needed for teachers to give lectures, and if we talk about Tietotalo, I think it can be viewed has a sort of benchmark for university departments; It is something special I would say.

Here the student card works to do about anything: to open exterior doors, study rooms, computer rooms, to give access to the sports hall and even to pay meals at the student restaurants (which are great by the way, with diverse meals, different choices of drinks, bread or salad), it is amazing how everything is good, organized, simple and practical (for example, some of the trees vases even have wheels on it!). When I went to my first lectures here at TUT, it was so strange to see a washbowl on a lecture room and a wet sponge to eliminate the chalk dust but at the same time very clever details; other curious things are the sliding blackboards on the auditorium rooms are also a great detail because we can listen to the teacher and have all the written notes from the entire lecture always there.

Something really interesting that I found here, was that the students get into the University with a major subject, but then, they have the possibility of choose the courses then want to take, and I think that is also great! In my country for example, we have a degree plan, structured from the beginning to the end. All the courses to be taken are defined and there is no room for many options. As the end result, all students are "equal", in such a way that, when students come out from the same university major subject, all of them have the same background, they all had taken the same courses and, theoretically, they also should have the same competences. Here in TUT, having the freedom of choice given to all the students, even students with the same major subject have a wide variety of competences. From my point of view, this makes the students here unique and special. From all courses that I've taken so far, I have to say that the system here is better and more logic. As an example, there is a wide variety of courses where that instead of having one final exam, they offer the possibility of writing essays, making projects or some works to get approval on that course, which for me makes a lot more sense.

In Portugal for example, pretty much all courses have a final exam, where most of the time we have to know tons and tons of theoretical things that we probably we forget more than half of it after the exam. When there is any project or work to do, it does not get into consideration on the final grade or its weight is very small. Here that doesn't happen. With these practical ways of getting approved, I can learn more and better and get more profit from all of it in the future. For example, I had here a course called Applied Logics where the teacher divided the class evaluation in 2 exams and some minor works. The exams were made with the support of the lectures notes because the point was that we should be able to work with that material and comprehend how it works; in my country, I never had this method applied in my entire university life. I would have to know everything by heart and which is pointless because memorizing something like 100 definitions it simply doesn't make sense. From all my classes here, I have to say that I love Business Management Cases course. It is a course that gives us a lot of work, but the class covers a wide range of management topics and issues. The way that the lectures are design and the diversity of the implementations make it very motivating and enjoyable. One very good experience that I'm having with that course is the cultural exchange that we have. There are people from Europe, Asia, Africa, South America, married people, people that work, people that have worked in very different countries and continents, people with different background and because we, the students, are the ones that make the lectures with our case discussions, we can really see the diversity of everyone cultural, educational and experience background. We can experience that even more closely when we have to work in small groups on the cases before the presentation lectures. This exchange between subjects, the implementations methods and the cultural variety, it is so gratifying for all and it is a misfortune that it will only last for the three firsts periods. I just love it!

TAMPERE UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

And because here the courses give to us a lot of work during the periods, we have to relax and enjoy life, putting a little bit of madness into our daily life, connecting our student life to other activities and parties! I have to talk about what perhaps is the most unique Finnish type of party: Sauna Party. I assume that, like in Portugal, in other countries there exist saunas that are more or less similar to the regular Finnish ones and have the same objective. However, they are not used the same way or with the same set of mind. Here exists the sauna spirit that I never imagined. First of all, before I went to a Finnish sauna, I've never seen anybody naked inside and the first time that I've saw that was strange. But that was my thought until I saw the people in Tekkarisauna naked outside and on the bar area, then I changed my idea from strange to "Finnish students plus sauna party and beer can make them crazy and mad!" But after the first shock, I went there often and I've started to see this almost

like a state of spirit and a way of life. Now I'm enjoying it more and more every time that I go there. Is great being in the sauna with all the people singing and drinking, and then came outside to cool down a bit, talk a little bit more, pick another drink, go inside again, etc. At the end of the night, it's always great fun, just being there feeling that relaxed atmosphere, where all the people are there to have a good time, forget about everything and relax a bit. For me going to sauna parties is somehow almost like going there and sweat all the problems, work and things that are annoying me and get out of there more relieved and relaxed. Perhaps it works for the Finnish people in a similar way. I'm thinking that it would be a good idea to get a sauna in my house in Portugal and make some sauna parties, in the Finnish way of course, with my Rasputin and try to show to my friends how it is here in Finland, because it's simply amazing.

VS.

Teksti: Janita Seiplax
Kuvat: Kiltiksen kone

Punaisten lyhtyjen sitsit

Jättisitsit Cabaretissa

Perinteisiä jokavuotisia jättisitsejä yhdessä Staabin ja Luupin kanssa vietettiin 13.11. Cabaretissa. Paikalle oli myös saapunut Pinkku edustamaan ravintolaa. Teemana sitseillä oli tällä kertaa eroottiset Punaisten lyhdyt. Paikan päälle oli saapunut transvesiitteja, vähäpukeisia naisia ja mielenkiintoisesti pukeutuneita miehiä. Myös itse Punainen lyhty oli tullut paikan päälle, liekö saapunut Reeperbahnilta saakka...

Perinteisiä jokavuotisia jättisitsejä yhdessä Staabin ja Luupin kanssa vietettiin 13.11. Cabaretissa. Paikalle oli myös saapunut Pinkku edustamaan ravintolaa. Teemana sitseillä oli tällä kertaa eroottiset Punaisten lyhdyt. Paikan päälle oli saapunut transvesiitteja, vähäpukeisia naisia ja mielenkiintoisesti pukeutuneita miehiä. Myös itse Punainen lyhty oli tullut paikan päälle, liekö saapunut Reeperbahnilta saakka...

Ilta alkoi järjestävällä taholla kiireisesti, kun paikan saamisessa juhlakuntoon menikin odotettua kauemmin. Onneksi sitsit saatiin aloitettua kuitenkin melkein ajoissa ja viimein Moulin Rougen tahdissa paikalle saapuivat illan toastittaret: meidän oma JoJo, Staabin Le Miracle ja Luupin Miss Laurél ja juhlat voitiin aloittaa.

Ensimmäisenä toastien ohjelmassa oli teemaan liittyvä tietokilpailu. Kisassa testattiin, millä joukkueella oli eniten tietoa erotiikkaan liittyvistä asioista. Yleistieto oli melkein hallussa, sillä kaikki sentään tiesivät, missä sijaitsi lähin strippibaari. Punishmenteiltä ei voitu välttyä näilläkään

sitseillä, vaikka toasteilla oli raippa hallussa ja sitsikansaa komennettiin aggressiivisin ottein. Erityisesti tietty sikapöytä vieraili vastaanottamassa vaahtokarkkeja sinapilla useaan otteeseen. Rangaistukseksi jouduttiin myös lausumaan eroottinen runo, joka ei valitettavasti saanut yleisöä huokailemaan. Myöhemmin samaisen henkilön puhe naiselle kuitenkin upposi yleisöön.

Illan ohjelmassa oli myös pareittain tapahtunut kermavaahdonnuolentakilpailu ja lakunsyöntitanssikilpailu. Kisat saivat yleisönkin huutamaan ja kannustamaan kilpailijoita. Paikan päällä nähtiin erikoisia asentoja ja nuoltiin ties mitä paikkoja. Kermavaahdotkilpailun voittajiksi selviytyivät Arttu ja Vesa. Kisaaminen oli sen verran villiä, että toastikin sai osansa kermavaahdosta. Rangaistukseksi poikien täytyi "nuolla" lattia puhtaaksi kermavaahdosta. Mitä pidemmälle sitseissä päästiin, sitä villimmäksi meno ylti. Kymmenen aikaan oli siis jo aika päästä sitsikansa vapaaksi Cabaretin tanssilatioille.

Kiitos kaikille tuoleja ja pöytiä kantaneille!

Teksti: MJ
Kuva: Internet

Kasvata lapsesi oikein!

Vinkit lapsenkasvatukseen

Onko lasten hankkiminen suunnitelmissasi joskus tulevaisuudessa? Oletko koskaan katsonut kauhun tuntein kiljuvia lapsia kaupoissa ja junissa? Onko mieleesi koskaan hiipinyt pelko: "Ei kai minun lapsistani tule samanlaisia"? Hätä ei ole kuitenkaan tämän näköinen! Tässä lyhyessä oppaassamme "kasvata lapsesi oikein" saat kullan arvoisia vinkkejä siitä, miten hoidat lapsenkasvatuksen helposti ja vaivattomasti. Lisäksi huomaat, että lapsenkasvatus voi ajoittain olla jopa hauskaa ja palkitsevaa!

Käyttäytyminen

Lapsen perässä juokseminen on usein hyvin kuluttavaa varsinkin, jos lapsi sattuu olemaan hyvin reipas ja aktiivinen. Helppo keino välttää tämä vaiva on syöttää lasta hänen muutaman ensimmäisen elinvuotensa ajan niin, että lapsi tuskin pääsee itse pystyyn saati sitten kävelemään. Tämä helpottaa lapsen vahtimista, kun voi aina luottaa siihen, että lapsen löytää sieltä mihin hänet jätti.

Vanhemmille kuuluvia vastuita on lapsen käytöstavoista sekä yleisestä hyvinvoinnista huolehtiminen. Epämiellyttäviä käytöstapoja saattavat olla esimerkiksi ahneus ja herkkujen huutaen vaatiminen kauppareissuilla. Tähän auttaa pieni valkoinen valhe: "Olet

allerginen suklaalle ja makeutusaineille". Sama käy myös myöhemmällä iällä alkoholin väärinkäytön ehkäisemiseksi: "Olet allerginen etanolille".

Yleissivistys

Lapsen oppiessa puhumaan on aika ajatella myös itseään. Pienen lisähuvin arjen keskelle saat, kun opetat lapsellesi sanan tai pari väärin. Suositeltavia ovat esimerkiksi värien tai numeroiden opettaminen sekaisin tai erilaisten adjektiivien opettaminen ristiin, kuten laiha=lihava, ruma=kaunis ja päinvastoin. Viimeistään lapsen mennessä kouluun tulee opettamisesta kulunut vaiva korvattua monin hauskein hetkin takaisin.

Seksuaalivalistus

Lapsilla saattaa olla ikäviä tapoja löytää itsestään uusia ulokkeita tms. liian aikaisin, josta saattaa seurata kiusallisia tilanteita julkisilla paikoilla tai vieraiden läsnä ollessa. Lisäksi myöhemmin teini-iässä seksuaalinen kanssakäyminen aloitetaan vanhempien mielestä usein liian aikaisin, josta saattaa seurata turhaa huolta ja vaivaa vanhemmille. Tätä varten on olemassa muutama toimiva kasvatusvinkki:

1. Lapsuudessa toimiva selitys on: "Älä koske siihen, se menee rikki!" Tällä ehkäistään epämiellyttävät tilanteet ja "sillä" liian aikainen "leikkiminen".
2. Myöhemmin, kun lapsi alkaa ymmärtää edellisen selityksen ontuvuuden, voit ottaa käyttöön seuraavan selityksen: "Sillä on rajattu määrä käyttökertoja. Siinä harkitsisin ne tarkkaan." Tällä vältät huolen teini-vanhemmudesta ja kiusalliset kiinnijäämistilanteet.

Jos kuitenkin käy niin, että et pysty käsittelemään lastasi näidenkään pirkkaniksien jälkeen, niin viimeinen ohje on: "Kasvata lapsesi tynnyrissä".

Lihava vauva.

Teksti: Jaakko Siren
Kuvat: Jaakko Siren

Tutalainen vaihdossa

Graz, Itävalta

Kyllä vaihdossa on sitten mukavaa: Pääsee tutustumaan uusiin paikkoihin, puhumaan kieliä, tekemään uusia tuttavuuksia, juhlimaan ja vieläpä opiskelemaankin. Aivan totta; vähintään vuoden jälkeen kokemus onkin mitä mahtavin, kuten moni muukin asia. Mutta kuten missä tahansa seikkailussa, myös tässä vaihtovuodessa on näkyvillä kolikon molemmat puolet. Ja nyt pieni varoituksen sana, sillä seuraavassa tekstissä en jaksa millään kertoa pelkästään niistä hienoista ja mahtavista asioista, jotka muistan kyllä varmasti vielä sittenkin, kun istuske-
len Reinot jalassa syntymäpäivälahjaksi saamassani kiikkustuolissa.

Pientä politiikkapeliä

Vielä Suomessa asuessani luulin olevani verrattain kansainvälinen, olinhan ollut Indecsin KV-toimari, reissaillut ESTIEMin tapahtumissa pari kertaa vuodessa ja olin nähnyt melko lailla kaikkia maapallon mantereita. Yhtälailla pidin kielitaitoani ja asennettani melko hyvänä kansainvälisiä tehtäviä ajatellen. No, en varmasti aivan väärässä ollutkaan, mutta en täysin oikeassakaan. Oma puolivuotista vaihtoani on vielä hetki jäljellä, mutta jo nyt voin todeta, että kansainvälistä asennetta on melko vaikea hankkia, ellei todella muuta uuteen maahan ja kulttuuriin. Ja juuri tämän vuoksi vaihtovuosi tai vaikka tällainen puolikaskin on hyvin kannattava sijoitus tulevaisuuteen. Lukukausi alkoi täällä Itävallan Grazissa noin kuu-

kautta myöhemmin kuin TTY:llä. Saavuin kaupunkiin kuitenkin jo syyskuun alussa yhdessä toisen indec-siläisen, Miikka Hannosen, kanssa. Automatka Baltian maiden, Puolan, Tšekin ja Slovakian kautta kesti kolmen päivää, eikä hopeista sillipurkkiamme pysäytetty kertaakaan monista rajanylityksistä huolimatta. Seuraavien seikkailijoiden kannattaa kyllä tarkistaa kunkin maan moottoritiemaksut, sillä kiinni jäätäessä sakot olisivat olleet melkoiset. No, onneahan tarvitaan aina ja paras se on joskus käyttää.

Heti Itävaltaan tultuamme oli maan poliittinen tilanne melko mielenkiintoinen ennen aikaisten eduskuntavai-
lien vuoksi. Maan pääpuolueet olivat pienessä kriisis-
sä ja äärioikeisto puolueet FPÖ ja BZÖ kampanjoivat

Mitä, mitä?!? Marraskuussa espanjattaria, aurinkoa ja lunta!

ahkerasti. Itsekin sain kerran jos toisenkin käteeni lentolehtisen, jossa esiteltiin syitä ulkomaalaisten määrän vähentämiseksi Itävallassa. Melko huvittavaa. Vaalien jälkeen Jörg Haiderin onnettomuus oli iso puheenaihe, mutta kaikista suurimmat kirjoitukset piti lukea joko suomalaisista tiedotusvälineistä tai BBC:n sivuilta: poliitikkojen yksityiselämä on pienoinen tabu, eikä edes puoluejohtajien mielipiteiden ja tekojen ristiriitaisuuksista puhuta ääneen.

EU-kansalaisen edut?

Ensimmäinen kuukausi vierähti nopeasti uutuuden hurmassa, joskin ensimmäiset oireet byrokratiasta ilmenivät kaupunkiin rekisteröitymisen yhteydessä. Kyseinen rekisteröinti on siis lain mukaan tehtävä kolmen päivän kuluttua muutosta. Rekisteröintiä ei kuitenkaan voi tehdä ilman vuokranantajan allekirjoitusta, mikä hidasti oman ilmoituksemme tekemistä monella viikolla, sillä oma vuokranantajamme sattui asumaan Innsbruckissa. Ilman rekisteröintitodistusta eli Meldezetteliä kaupungissa on vaikea tehdä mitään, sillä se vaaditaan lähes kaikkialla, missä jokin sopimus pitää tehdä. Eli pelkkä EU-maan kansalaisuus ei riitä vakuudeksi. Syystä tai toisesta saimme kuitenkin hankittua pankkitilit ilman tätä todistusta. Seuraava

haaste oli nettiyhteyden saaminen asuntoomme, jossa sitä ei ollut. Maksu tapahtuu toimittajan vaatimuksesta suoraveloituksena paikalliselta pankkitililtä, joten pankkitilinumero piti tietenkin todistaa tilisopimuksen avulla, aivan luonnollisesti siis. Kelpo suoritus, vielä kun ottaa huomioon kaiken tämän hoitamisen saksaksi itävallan murretta puhuvien kanssa. Toki netti avautui vasta kuukauden päästä ja sopimus oli tehtävä vähintään vuodeksi, mutta saatiinpa yhteydet lopulta ulkomaailmaan.

Lisää hauskaa oli tiedossa heti, kun huomasimme prepaid-liittymän verottavan huomattavasti kuukausibudjettia. Paikallisella operaattorilla oli vieläpä houkuttelua tarjous puhelinsopimuksesta, jonka saattoi tehdä minimissään kuudeksi kuukaudeksi. Mutta tähän operaation tarvittiin melkoinen määrä paperia: itselleni liittymä avautui EU-ajokortin, passin, paikallisen pankkitilin ja vuokrasopimuksen avulla, mutta Miikan tuli odottaa, kunnes se kuuluisa rekisteröintitodistus oli saapunut. Loogista, eikö vain? Kaupunkiin rekisteröitymisen lisäksi yli kolme kuukautta oleskelevien EU-kansalaisten tulee tehdä erillinen ilmoittautuminen läänitason viranomaiselle, ja tämän ilmoittautumisen tekemättä jättämisestä saattaa tietysti seurata mukava parin sadan euron sakko. Eräänä leppoisana tiistaiaamuna yritin tätä pakollista ilmoittautumista

käydä tekemässä virastossa, jonka aukioloajaksi oli ilmoitettu 8-12. Menin hyvissä ajoin ennen kello yhtätoista virastoon, täytyi vaadittavat lomakkeet ja pyrin virkailijan luokse. Aluksi luulin, että vuoronumeroautomaatti oli rikki, kun numerolappu ei tulostunut, mutta syy olikin muualla: kaikki virkailijat olivat lähteneet jo pois töistä. Sain kehotuksen tulla takaisin seuraavana päivänä esimerkiksi kello kymmeneltä, jolloin paikalla pitäisi olla virkailija. Taisi jäädä tämäkin pakollinen ilmoittautuminen tekemättä.

Itselleni tuli hieman myöhemmin vaikeuksia myös autoni kanssa, sillä kuten kaikissa hieman isommissa kaupungeissa, myös täällä keskusta-alueen pysäköinti on maksullista tai vaatii erityisluvan. Luvan saamisen edellytyksenä on kuitenkin asuinpaikan muuttaminen pysyvästi keskustassa olevaan asuntoomme, mikä olisi tietysti maksanut joitain satoja euroja, sillä paikallinen henkilökortti olisi seurannut samassa paketissa. Jäi osoitteenmuutos tekemättä ja päädyin piilottamaan

autoni pienelle sivutielle parin kilometrin päähän asunnostamme.

Ne mahtavat persoonat, upeat maisemat ja ope- tushenkilöstön ylivalta

Omasta mielestäni yksi paras puoli ulkomailla matkustaessa on uusien ihmisten tapaaminen. Kuten arvata saattaa vaihtariporukoissa tutustuu nopeasti moniin uusiin kavereihin ympäri maailmaa. Toisaalta paikallisen kulttuurin ja kielen oppiminen jää hieman vähemmälle, mutta näin saa laajemman kuvan eri kulttuureista. Kursseilla, reissuilla ja juhlissa olen tutustunut vähintäänkin useaan espanjalaiseen, amerikkalaiseen ja ranskalaiseen sekä muutamaa australialaiseen, ruotsalaiseen, brittiin, slovenialaiseen, tšekkiläiseen, puolalaiseen, italialaiseen, bosnialaiseen, makedonialaiseen, kroatialaiseen ja serbialaiseen. Huvittavaa on myös ollut huomata, kuinka joissain ihmisissä tietyt stereotypiat todella pitävät paikkansa: amerikkalaiset

Jottei homma vaan menisi liian vakavaksi...

osaavat olla todella röyhkeitä ja espanjalaiset ovat myöhässä. Mutta onneksi nuokin piirteet koskevat vain murto-osaa kyseisten kansakuntien edustajista. Tosin espanjalaiset ovat kyllä aina myöhässä. Graz on Itävallan toiseksi suurin kaupunki ja jonkin verran Tamperetta suurempi. Alppien korkeimpia vuoria ei täällä näe, mutta jo parin tunnin ajomatkan päässä on hienoja laskupaikkoja. Pakko todeta, että varsinkin keskusta on tässä kaupungissa paljon mukavampi sekä eläväisempi kuin Tampereella. Asiaan vaikuttaa varmasti se, että kaupungin neljä yliopistoa sijaitsevat aivan keskustan tuntumassa. Technische Universität Graz oli siis paikallinen vaihtoyliopistomme, jonka kursseja oli pääasiassa tarkoitus lukea. Ainakin täällä tuotantotalous käsitetään astetta teknisempänä kuin TTY:llä, joten pyrkimyksenä oli myös ottaa muutama kauppatieteiden kurssi toiselta Karl-Franzensin yliopistolta, jossa aihetta myös opetetaan. Kovasta yrityksestä huolimatta emme yhtään kurssia saaneet ja jälkipyykkiä käsiteltiinkin aina kyseisen tiedekunnan dekanatista myöten. Hyvin saimme ainakin ymmärtää sen, että olimme mielipiteinemme täysin väärässä. Ulkomaalaisena, vaikkakin eurooppalaisena, ei siis voi olla kovastikaan eri mieltä. Ei ainakaan täällä.

Itävalta on huomattavasti pienempi maa kuin koti-Suomi ja se sijaitsee hienosti keskellä Eurooppaa. Grazista ajaa esimerkiksi alle puolessa tunnissa rajan

toiselle puolelle Sloveniaan ja kolmessa tunnissa moneen muuhun maahan. Kaikkialle ei siis todellakaan tarvitse lentää, vaan autolla ja junalla pääsee helposti matkaamaan. Sveitsi, yksi Itävallan naapurimaista, on itseäni aina jollain tavalla kiinnostanut. Kaukanahan se ei Grazistakaan ole, mutta hintataso on hieman korkeampi, joten itsenäisen matkan tekeminen olisi tehnyt haluttua suuremman loven matkabudjettiin. ESTIEMin Europe3D-tapahtuma Zürichissä avasi kuitenkin hienon mahdollisuuden päästä tutustumaan maahan sopuhintaan. Noin 70 euron osallistumismaksuun sisältyi majoitus, ruokailut, kuljetukset sekä paljon ohjelmaa kuuden päivän ajaksi. Tapahtuman tarkoituksena oli kerätä yhteen ESTIEMin jäseniä sekä muita opiskelijoita tutustumaan Sveitsin talouteen, politiikkaan ja kulttuuriin sekä tietenkin toisiinsa. Lähes viikon yöpymisen jälkeen Zürichin keskustassa sijaitsevassa bunkkerissa uudet kaverit tulevat hyvinkin tutuiksi. Tapahtuma oli toki melko rankka, mutta antoi paljon entistä syvällisemmän kuvan maasta ja oli kokemuksena todella hieno: Sveitsistä löytyy paljon muutakin kuin suklaata ja juustoa. Maa todella haluaa kehittyä EU:n mukana, muttei ole kuitenkaan valmis sitoutumaan mihinkään tai maksamaan siitä suoranaisesti ja miksipäs olisi, kun naapurit tuntuvat ajavan melko hyvin myös sen etuja hyvien naapuruhteiden ylläpitämisen vuoksi. Zürich on myös kallis, yllättävän pieni ja tylsä, mutta se järvi on ihan kiva. Vieläkään en tosin tiedä, miksi Sveitsin lippu

"Yes. It's a Bird!"

on niin keskinkertainen kopio Tanskan lipusta.

Alkuhuuma, turhautuminen ja lopulta hyväksyminen

Tätä kirjoittaessa joulun on vielä lähes kuukausi aikaa, ensimmäinen lumi on satanut ja sulanut, Grazin keskusauiolle ja vanhaan kaupunkiin on ilmestynyt jo melkoinen määrä Glühwein-kojuja ja itse alan hiljalleen todella tottumaan uuteen ympäristöön. Muistelisin jostain lukeneeni tällaisesta kehityksestä uuteen kulttuuriin sopeutumisesta: alkuhuumaa seuraa turhautuminen sekä puolustusmekanismit, joiden jälkeen lopulta hyväksyminen. Viimeistä vaihetta, sopeutumisesta, tuskin koskaan tapahtuu täysin, sillä kansallista identiteettiä on lähes mahdotonta vaihtaa. Voin hyvinkin kuvitella, että tammikuun lopulla en enää oikeastaan haluaisi heti palata takaisin. Yksi parhaista reissun opetuksista onkin varmasti tuon sopeutumis-

prosessin ymmärtäminen itsessäni, ja toki taas tiedän kuinka epätavallisen hienosti monet asiat Suomessa ovat.

Ja nyt maailmalle siitä!

Läpikoluttu:

- Graz ja Stadtpark
- Wien ja Schönbrunn
- Ljubljana ja Bled
- Zürich ja Bern
- München ja Oktoberfest
- Hintertuxin ja Mölltalerin jäätiköt

Vielä edessä:

- Salzburg ja Innsbruck
- Pari hassua vuotta

Mahdollisuus nauttia menestyksestä.
Accenture on Suomen paras työpaikka.
Jälleen.

Arkea sellaiselle kuin Tiger.

Jos haluat työn, jonka monet mahdollisuudet ja haasteet antavat sinulle mahdollisuuden tehdä merkityksellisiä asioita joka päivä, tule Accenturelle. Kehität kykyjäsi ja kasvat ammatillisesti työskentelemällä yhdessä lahjakkaiden kollegojen kanssa. Opit vertaistiaan vailla olevasta kokemuksesta, samalla kun autat asiakkaitamme huippusuoriutujiksi. Työskentelet yrityksessä, joka on valittu Suomen parhaaksi työpaikaksi jo kahtena vuonna peräkkäin. Jos haluat tämän olevan arkeasi, Accenture on paikkasi.

Hae nyt accenture.fi/tyopaikat

• Consulting • Technology • Outsourcing

accenture
High performance. Delivered.

Teksti: Johanna Ketoja, Antti Kauppila, Aaro Kauppinen, Ville Purhonen
Kuvat: Vesa-Matti Marjamäki

My Crib

Totuus opiskelija-asuntoloista

Kohde: Wäinölä 2 (Opiskelijankatu 4 C ja D) on keskimäinen kolmesta 12-kerroksisesta Wäinölästä ja sijaitsee Opiskelijankadun ja Insinöörinkadun kulmauksessa. Wäinölä 2 on bussien 23 ja 30 pysäkkien välittömässä läheisyydessä. Koululle matkaa on noin kilometri ja DUOon parin minuutin kävelymatka. Vuokrataso kohteessa on TOASin mitoituksella 4 tähteä.

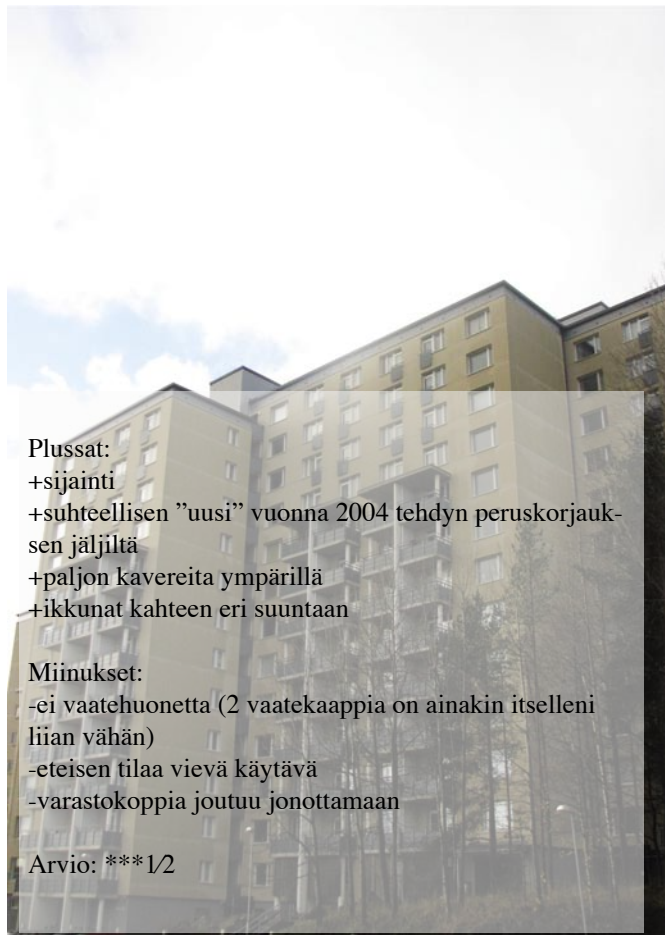
Asunto: Oma asuntoni on 35 m² yksiö, jossa on keittiö ja huone samassa tilassa. Asuntoni on talon kulmauksessa, joten tässä on ikkunat kahteen eri suuntaan. Kämpästäni löytyy myös parveke ja tältä kolmannen kerroksen korkeudelta näkee hyvin Tuulanhoveille. Asunto on ennen peruskorjausta ollut solukaksio, joten tilaratkaisut eivät kaikki ole ihan perinteisen yksiön ratkaisuja.

Yhteiset tilat: Talosta löytyy pyykitupa, kuivaushuone, saunat, kaksi kerhohuonetta, ulkovälinevarastot ja pihapiirissä on grillikatos.

Kohde: Tekniikantornit, (tutullisemmin ”tornit”) käsittävät kuusi yksirappuista taloa (A-F), jotka sijaitsevat aivan TTY:n kampusalueen kyljessä Tekniikankadulla TTY:n ja teekkarisaunan välissä. Tornit ovat TOAS:n suosittuja asuntokohteita, jotka tarjoavat opiskelijoille yksiöitä ja kahden hengen soluja.

Asunto: Tornien kaikki yksiöt - kuten siis myös oma yksiö - ovat pienehköjä (27,5m²) . mutta toimiva pohjaratkaisun mahdollistaa neliöiden tehokkaan käytön, mikäli kalusteita pystyy hankkimaan varta vasten tilojen mittoja silmällä pitäen. Parveke ja WC ovat tilavahkot sekä kaappitilaa on varsin kohtuullisesti. Pintamateriaalit ovat hyvin neutraalit ja harmaasävyiset. Pienellä suunnittelulla huoneistosta on saatavissa erittäin toimiva ja viihtyisä kokonaisuus.

Yhteiset tilat: Yhteistilat käsittävät joka talossa saunatilat, pienen kerhohuoneen ja pyykinpesu- sekä kuivaustilat. Lisäksi väestönsuojissa on lukolliset ulkoiluvälinevarastot ja ”kanahäkit”. Saunatilat tarjoavatkin hyvät mahdollisuudet järjestää ”saunaillan”, mikäli vain saat torneilla asuvat kaverisi taivuteltua varaamaan saunavuorot peräkkäin.

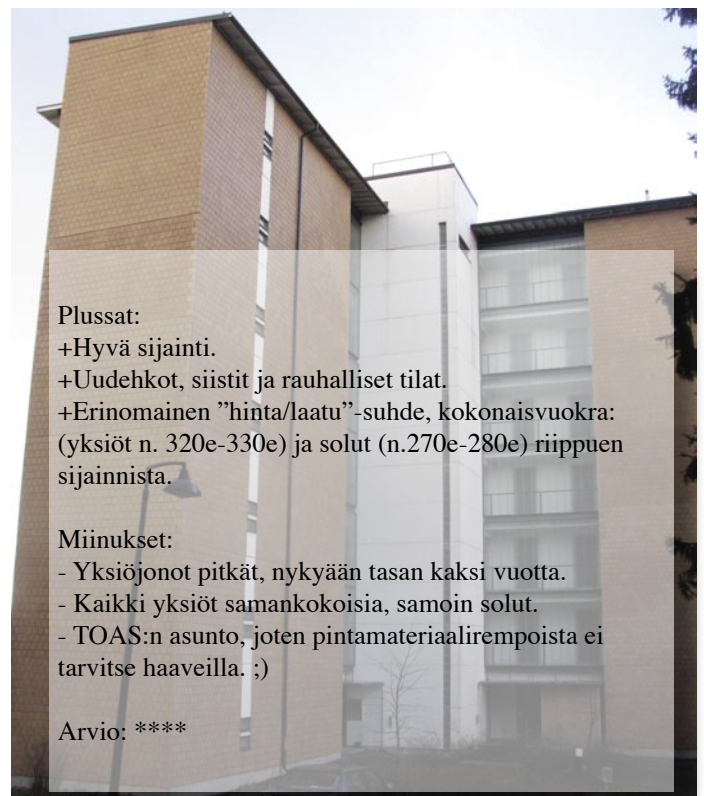
Plussat:

- +sijainti
- +suhteellisen ”uusi” vuonna 2004 tehdyn peruskorjauksen jäljiltä
- +paljon kavereita ympärillä
- +ikkunat kahteen eri suuntaan

Miinukset:

- ei vaatehuonetta (2 vaatekaappia on ainakin itselleni liian vähän)
- eteisen tilaa vievä käytävä
- varastokoppia joutuu jonottamaan

Arvio: ***1/2

Plussat:

- +Hyvä sijainti.
- +Uudehkot, siistit ja rauhalliset tilat.
- +Erinomainen ”hinta/laatu”-suhde, kokonaisvuokra: (yksiöt n. 320e-330e) ja solut (n.270e-280e) riippuen sijainnista.

Miinukset:

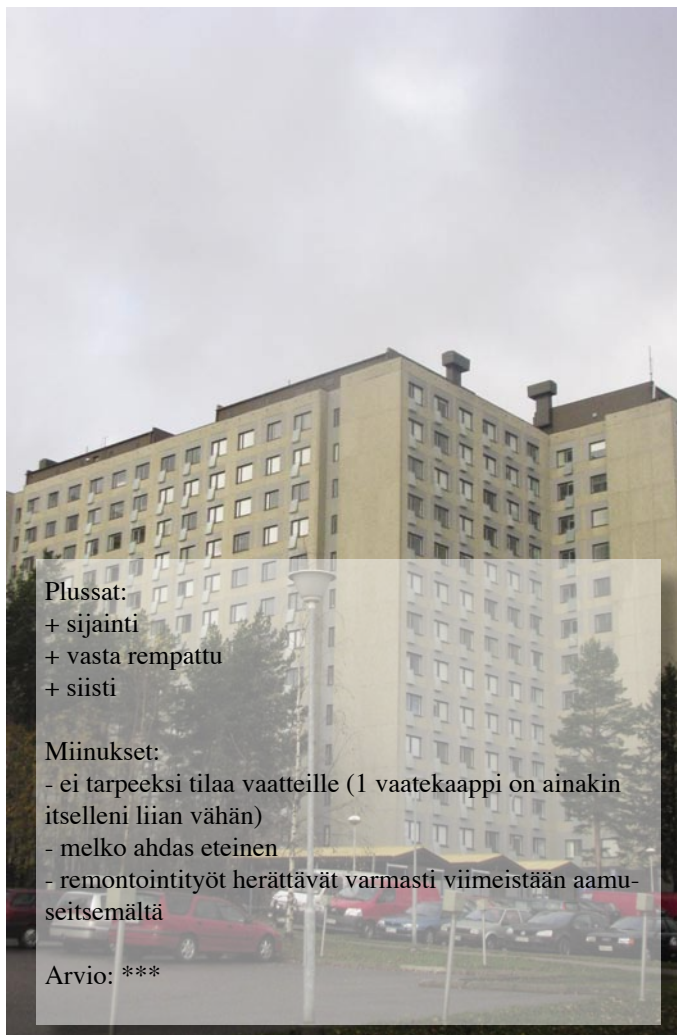
- Yksiöjonot pitkät, nykyään tasan kaksi vuotta.
- Kaikki yksiöt samankokoisia, samoin solut.
- TOAS:n asunto, joten pintamateriaalirempoista ei tarvitse haaveilla. ;)

Arvio: ****

Kohde: Mikontalo, uusi puoli (Insinöörinkatu 60), on yksi Hervannan vanhimmista opiskelija-asuntoloista, ja on myös tällä hetkellä Suomen suurin opiskelija-asuntola. Mikontalo on hyvien kulkuyhteyksien varrella: suoraan oven edestä lähtee bussi numero 39, ja lyhyen kävelymatkan päästä pääsee bussin numero 30 kyytiin. Koululle ja Duo on suurin piirtein sama matka ”Mikkikseltä” eli noin puoli kilometriä. Vuokrataso kohteessa on TOASin mitoituksella 4 tähteä.

Asunto: Oma asuntoni on yhteiset tilan mukaan lukien 28 m²:n solukolmio, jossa on kaksi asukasta. Omassa huoneeni oli jo valmiiksi melko hyvin kalustettu, itse ostin sinne vain silityslaudan. Yhteisestä tilasta löytyy pöytä ja muutama jakkara, sekä moderni keittiö. Kämpässä on kaksi vessaa, mikä parantaa solussa asuminen olosuhteita huomattavasti. Kämpän ranskalaista parveketta ei voi oikein käyttää mihinkään muuhun kuin tuuletukseen.

Yhteiset tilat: Talosta löytyy pyykkäämiseen tarvittavat tilat, ulkovaelinevarastot ja saunat, mutta kohde on edelleen osittain remontissa ja kaikki tilat eivät ole käytettävissä.

Kohde: Veijonhovi (Insinöörinkatu 43 A ja B) rakennettiin 2001 Mikontaloa vastapäätä, jotta Etelä-Hervantaankin saatiin tasoa opiskelija-asumiselle. Veijonhovilaisia palvelee kotiovelta lähtevä ja kotiovelle tuova bussilinja 39 ja kaikki muut linjat 23:sta lukuunottamatta sopivat mainiosti siellä asuville. Koululle ja Duoille Veijonhovilta selviää alle 5 minuutin jalkapitkällä. Vuokrataso kohteessa on TOASin mitoituksella 4 tähteä, eli karvan verran alle kymppin per neliö.

Asunto: Oma asuntoni on 32 m² yksiö kaikilla herkuilla, eli liedellä ja jääkaapilla. Katutasen kämpässä asuminen on kuin olisi näyteikkunassa tai akvaariossa, eli verhot visusti kiinni, kun on menossa suihin (Veijonhovista kun löytyy myös lapsiperheitä). Parveke katutasossa eläjälle toimii lähinnä tuuletustarkeituksessa.

Yhteiset tilat: Talosta löytyy pyykkitupa, kuivaushuone, saunat, kerhohuone, ulkovaelinevarastot, kanahäkit ja pihapiirissä on grillikatos.

Teksti: Toimitus
Kuvat: Toimitus

Askartele joulukortti

Ohjeet:

1. Ota sakset.
2. Väritä kuusi.
3. Leikkaa kuusi irti.
4. Pistä sakset pois.
5. Liimaa kuusi punaiseen korttiin.
6. Kirjoita siihen "Hyvää joulua!"
7. Kirjoita siihen "T: Oma nimi"... Esim. "T: Vesa"
8. Lähetä kortti äitillesi tai kummitädille.

**HYVÄÄ JOULUA JA
ONNELLISTA UUTTA
VUOTTA!**

T: INDECS

